

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/38/2012
Identifikačné číslo spisu:	2010200205
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2010200205.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu C. G., narodeného XX. C. XXXX, bytom S., právne zastúpeného JUDr. Jurajom Procházkom, advokátom, so sídlom v Lakšárskej Novej Vsi 403, proti žalovaným: v 1. rade Okresný dopravný inšpektorát v Senici, Mojzesova 1, Senica a v 2. rade Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát, Kollárova 31, Trnava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-ODV-50/2010 zo dňa 16. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 23S/4/2010-56 zo dňa 20. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23S/4/2010-56 zo dňa 20. septembra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Okresného dopravného inšpektorátu (žalovaný v 1. rade) zo dňa 18. januára 2010, č. k. ORP-P-4/DI-SE-2-2010 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o priestupkoch alebo ZP), pretože svojim konaním porušil § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o cestnej premávke alebo ZCP) tým, že dňa 24. októbra 2009 v čase o 22.03 hod. viedol vozidlo Peugeot 405, EČ: D. v obci Brezová pod Bradlom na Staničnej ulici, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, ktorá menovaného vyzvala, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom a vyšetrením vykonaným dychovou

skúškou prístrojom Alcotest 7410 č. ARKN 0011 bola nameraná hodnota 0.24 mg/l, o 22.35 h bola vykonaná opakovaná skúška, pri ktorej bola nameraná hodnota 0.17 mg/l, čo bolo zaznamenané výstupom z tlačiarne č. ARKD 0170.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. c/ ZP s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- Eur. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Trnave (ďalej len žalovaný v 2. rade) rozhodnutím č. p.: KRP-DI-ODV-50/2010 zo dňa 16. marca 2010 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobca v žalobe, ktorú podal proti prvostupňovému i odvolaciemu rozhodnutiu správnych orgánov, navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť, pretože sa domnieval, že v jeho prípade správne orgány nemali dostatočne preukázané naplnenie skutkovej podstaty podľa § 22 ods. 1, písm. e) ZP, pre jeho ochorenie na diabetes melitus (cukrovku), ktorá mala ovplyvniť výsledky merania alkoholu v jeho dychu. Domnieval sa, že len znalec mohol posúdiť, či nameraný alkohol je výsledkom jeho ochorenia alebo reálnej konzumácie alkoholu. Z týchto dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania. V priebehu konania žalobu proti žalovanému v 1. rade vzal späť.

Žalovaný v 2. rade sa k veci vyjadril podaním zo dňa 12. mája 2010. Zotrval na skutkových zisteniach a právnych záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby súd žalobu zamietol, pretože žalobné námietky považoval za neopodstatnené, nespôsobilé spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Trnave preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v 2. rade, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. O.s.p., pričom zistil, že postup pred vydaním napadnutého rozhodnutia i samotné napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné a preto ho podľa § 250j ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca neuviedol skutočnosti spôsobilé spochybniť zákonnosť druhostupňového rozhodnutia. Konštatoval, že správne orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, vyhodnotili skutkový stav na základe dôkazov, ktoré boli vykonané pred správnym orgánom prvého stupňa. Zo zápisu o dychovej skúške bolo jednoznačne preukázané, že žalobca pred jazdou motorovým vozidlom požil alkoholické nápoje, čo aj sám potvrdil a skutočnosť, že je diabetikom, ho nezbaňuje zodpovednosti za spáchaný priestupok. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalobca odber krvi nežiadal, vedel, že je diabetikom, v minulosti sa dopustil viacerých priestupkov, a to aj v súvislosti s požitím alkoholických nápojov. Pokiaľ namietal správanie sa príslušníkov polície, ktorí ho zastavili a kontrolovali, mal možnosť na nich podať sťažnosť na nadriadený orgán. Súd považoval za potrebné k veci ešte uviesť, že toto konanie nie je konaním dokazovacím (žalobca žiadal, aby v konaní ako svedok bol vypočutý JUDr. C. k okolnostiam konzumácie alkoholu, a to tak množstva ako aj času), ide o konanie preskúmajacie, v ktorom je súd viazaný rozsahom žalobných dôvodov, ako aj skutkovým stavom zisteným v čase vyhlásenia druhostupňového rozhodnutia. Pokiaľ ide o výšku uloženého trestu, tento bol žalobcovi uložený v súlade so zákonom, s prihliadnutím na okolnosti prípadu ako aj osobu žalobcu, ktorý sa v minulosti dopustil viacerých priestupkov, dokonca v evidenčnej karte vodiča má zaznamenaný priestupok za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu z roku 2008.

Zo správneho spisu vyplýva, že po tom, čo bol žalobca jazdiaci na označenom motorovom vozidle zastavený, po prvom nameraní alkoholu v jeho dychu o 22.00 hod. vo výške 0,24 mg/l uviedol, že bol na koštovke vína v obci Koválov, a za tým účelom, aby mohol ochutnávať víno, sa dal do Koválova a naspäť odviezť vodičom. Na koštovke vypil asi 2 dcl vína a deci muštu. Cestou z koštovky sa zastavili na salaši v Kunove, kde s priateľmi večeral a pil minerálku. Po večeri zaviezol priateľov do Brezovej pod Bradlom, kde presadol na miesto vodiča, pretože už uplynul dostatočne dlhý čas od požitia alkoholu a išiel autom do práce.

Pri opakovanom meraní o 22.35 mu bolo v dychu nameraných 0,17mg/l alkoholu. Pri treťom meraní (asi o 23.50) bol výsledok merania alkoholu v dychu negatívny. O cukrovke sa žalobca pred správnymi

orgánmi podľa záznamov a podkladov k priestupku, nezmieňoval.

Z týchto dôvodov krajský súd, nezistiac pochybenie ani vo výroku o uložení sankcie a jej výške, žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol a voči žalovanému v 1. rade z dôvodu späťvzatia žaloby konanie zastavil.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane uviedol, že rozhodnutie pokladá za nesprávne, keďže dychová skúška bola vykonaná s najväčšou pravdepodobnosťou na prítomnosť stopového množstva acetónu v dychu žalobcu, a nie alkoholu. Žalobca preto upozornil službukonajúceho policajta na svoj zdravotný hendikep, avšak tento nezabezpečil následné vykonanie odberu krvi, ktorý by jednoznačne ustálil dôkazovú situáciu. Dôkazné bremeno v danom prípade jednoznačne spočívalo na orgáne policajného zboru. Žalobca preto považuje za neprípustné presúvať túto zodpovednosť na žalobcu s tým, že on sa mal dožadovať vykonania krvnej skúšky. S ohľadom na chorobu žalobcu nebola jednoznačne a nespochybniteľne preukázaná prítomnosť alkoholu v jeho organizme v čase jeho zadržania a vykonania dychovej skúšky, a teda ani to, že sa dopustil priestupku, pre ktorý bol postihnutý. Žalobca preto navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd v celom rozsahu vyhovie jeho žalobe, zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vráti mu vec na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania.

Žalovaný, poukazujúc na to, že žalobca v priestupkovom konaní nespomínal ochorenie na cukrovku a jej možný vplyv na hladinu alkoholu v jeho organizme, vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tom, že priestupok bol preukázaný a bola zaň vyvozená zodpovednosť v súlade so zákonom. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný (v 2. rade) v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 22. mája 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a

povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v 2. rade v spojení s rozhodnutím žalovaného v 1. rade, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. c) ZP s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- Eur a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Podľa § 4 ods. 2, písm. c) ZCP vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Podľa § 51 zákona ZP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že správne orgány aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch na vzniknutú situáciu, najmä na posúdenie skutku a uloženie sankcie.

Zo skutkových zistení vyplýva jednoznačne, že nie cukrovka, ale požitý alkohol ovplyvnil hladinu alkoholu v krvi žalobcu pri meraní. Žalobca sám konzumáciu alkoholu priznal a vzhľadom na uplynutý čas od konzumácie po meranie alkoholu v dychu (podľa žalobcu viac ako dve hodiny) a večeru, ktorú mal skonsumovať s priateľmi, bolo zrejme vypitého alkoholu na koštovke viac, ako sám uviedol. Prepočet žalobcom udávaného požitého alkoholu totiž nezodpovedá nameranému množstvu alkoholu v jeho dychu. (Množstvo alkoholu, pokiaľ nejde o trestný čin alebo naopak, ak ho nie je nulové množstvo, nie je v danom prípade ani rozhodujúce). Rozhodne však nešlo o vplyv cukrovky, pretože v prípade takej poruchy u žalobcu by ani o 23.50 hod - pri treťom meraní, nebol u neho v dychu nameraný negatívny výsledok alkoholu.

Na tomto podstatnom skutkovom zistení by nič nezmenil ani výsluch svedka JUDr. C.. Z tohto dôvodu odvolací súd v jeho nevypočutí nezistil pochybenie. Napokon žalobca sa o cukrovke a jej vplyve na meranie alkoholu v jeho organizme po zistení priestupku vôbec nezmieňoval. Prvé námietky v tomto smere obsahovala až žaloba.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov, nemá odvolací súd v podstate čo dodať. Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že žalobca bol zastavený hliadkou Policajného zboru a na jej vyzvanie sa podrobil vyšetreniu na zistenie alkoholu v dychu. Po zákonnom poučení o možnosti žiadať vykonanie odberu krvi na vlastné náklady toto nežiadal. Odvolací súd napriek námietkam žalobcu nemal pochybnosti o náležitom poučení v tomto smere.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov ani krajského súdu nezistil. Výhrady žalobcu na adresu správnych orgánov, že mali z úradnej povinnosti zisťovať vplyv ochorenia na cukrovku na stav hladiny alkoholu v organizme žalobcu sú irelevantné, pretože prvé námietky v tomto smere sú obsiahnuté až v žalobe a ako už odvolací súd uviedol, so zreteľom na výsledky troch meraní je s istotou vylúčené, aby cukrovka u žalobcu nemala vplyv aj na meranie o 23.50 hod., ktoré sa skončilo negatívne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je zákonné a jeho odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil s tým, že v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.